

1884 Biskop i Chester, 1888 i Oxford. Hans store Ry som den lærdeste, mest methodisk uddannede af Nutidens Historikere i England skyldes hans Udgaver af Kilder fra Middelalderen og hans Forfatningshistorie. I den af Master of the rolls ledede Række af middelalderlige Kilder — som i Kritik og Omhu i det Hele saa lidt kan maale sig med den tilsvarende tyske, de af Pertz og hans Efterfølgere ledede Monumenta — har Stubbs paa mønsterværdig Maade udgivet en Del Historieskrivere fra det 12te og følgende Aarhundreder, saaledes Benedictus abbas, Roger af Hoveden, Radulf de Diceto, Walter af Coventry. I Fortalerne til denne Snes Bind vil man jævnlig finde fortrinlige Skildringer af Mænd og Tider. Ypperst blandt hans Arbejder er dog det i mange Oplag udkomne Værk *The constitutional history of England in its origin and development* (3 Bind). Som Stubbs i sin Udgivervirksomhed var en Lærling af tysk Videnskabelighed, mærkes i dette iøvrigt saa selvstændige Værk nogen Afhængighed af enkelte tyske Forfattere — og desværre har Forf. ingen Kjendskab til nordiske Kilder — men iøvrigt er det et overordentlig righoldigt Arbejde, som for mange Afsnits Vedkommende giver en almindeligere Fremstilling af Englands Historie og ikke blot af Forfatningslivet. Hertil slutter sig den i 8 Oplag udkomne Bog *Select charters and other illustrations of English constitutional history*, der har faaet stor Betydning for det forfatningshistoriske Studium i England og Udlandet.

Joh. Stp.

I afdøde Alins Sted er til Skytteansk Professor i Upsala udnævnt Professor i Historie ved det derværende Universitet S. J. Boëthius.

Af de planlagte svenske Provinsarkiver er i Løbet af Aaret 1900 aabnet det første, *Landstarkivet i Vadstena* med den tidligere Hofintendant Lars Örnberg som Forstander.

Den bekendte østrigske Historiker og Diplomatiker Theodor v. Sickel har fratraadt sin Stilling som Forstander for *det østrigske Institut for Historieforskning i Rom*, hvor han havde virket til stor Gavn ved Udnyttelsen af Vatikanerarkivet,

og er blevet fulgt af Professor i Innsbruck Ludvig Pastor, bekendt ved sine Skrifter om Pavedømmets Historie.

Af *De danske Runemindesmærker, undersøgte og tolkede af Ludv. F. A. Wimmer. Afbildningerne udførte af J. Magnus Petersen*, er 2det Bind udkommet (Kbh., 1901); det er tilegnet Professor Dr. Edvard Holm. Forf. omhandler heri Runestenene i Jylland og paa Øerne (undtagen Bornholm, der indtager en Særstilling). De jyske Runestene er omtrent tre Gange saa mange i Antal som Øernes (71 mod 25), og Hovedmængden af dem skriver sig mærkelig nok fra Tiden nærmest før og efter Aar 1000, fra hvilken Tid netop kun nogle enkelte Stene fra Øerne kjendes. Til Gjengjæld have Øerne en mærkelig Gruppe Runestene fra Vikingetidens Begyndelse i det 9de Aarh.s første Fjerdedel, da Jylland netop ingen Runestene har at opvise. Omkring 1025 ophører i Jylland den Skik at rejse Runestene over afdøde temmelig pludselig; paa Øerne findes enkelte interessante Stene fra den senere Del af Aarhundredet. Saaledes spænde Undersøgelserne i dette Bind over dansk Kulturliv gennem tre Aarhundreder. Ved Prof. Wimmers enestaaende Kjendskab til disse Mindesmærker, hans sproghistoriske Viden og skarpsindige Tolkning samt ved de udmærkede Afbildninger er Bogen et Hovedværk til Kundskab om Oldtiden, og enhver Dansk maa glæde sig ved, at Forf. er skredet saa langt frem mod dets Afslutning.

Joh. Stp.

For tre Aar siden udgav Overretssagfører Chr. Kier i Aarhus en Bog, *Edictus Rotari. Studier vedrørende Langobardernes Nationalitet*, der gik ud paa at vise, hvor nær den langobardiske Ret stod de nordiske Landes Ret; særlig nær synes Slægtskabet at være med de götiske Stammers Ret og allermest med dansk Ret. Heraf maatte man da formentlig atter slutte, at de til Italien indvandrede Langobarder vare en nordisk og ikke en tysk Folkestamme. Bogen var Gjenstand for en udførlig, meget rosende Redegjørelse af den franske Videnskabsmand R. Dareste i Nouvelle Revue historique de droit français et étranger (V. XXIV); en bekjendt norsk Retshistoriker (A. T. i Tidsskrift for Retsvidenskab, D. XIII) hilsede